

Christian Ferdinand Andreas Mølsted. Marinemaler.

Født i Dragør 15'de oktober 1862.

Søn af fisker Andreas Adolf Nicolaj Mølsted og hustru, Ane
Hans Nielsen Frederiksen

Gift med Inge Dorte M., datter af gårdejer I. F. Svendsen,
af Lønstrup og hustru Ane, født Christensen.

Min barndom tilbragte jeg i Dragør, jeg begyndte tidlig at hjælpe min fader med fiskeriet, det var svært arbejde, og mangen drøje ture havde jeg på søen, nat og dag, - men hvad jeg derved så og oplevede, kom mig senere til nytte. Jeg havde ellers en dejlig barndom hos mine forældre, trods det, at der i reglen var smalhans til huse, min morfar boede den gang hos os, han havde været fører af en skonnert, nu havde han lagt op og beskæftigede sig med snedkeri, bødkeri o.s.v., det var noget for mig, når tiden tillod det, opholdt jeg mig i hans værksted og hjalp ham eller snedkererede på egen hånd, det var især skibe og både, jeg lavede.

Så langt jeg kan huske tilbage i tiden, havde jeg lyst til at tegne og male, denne lyst havde jeg vel fra min morfar og min moder, hun broderede nemlig Amagertørklæder efter egen tegning.

Skolen var kun mådelig, og da jeg ikke havde lyst til den, så lærte jeg heller ikke ret meget.

Dragør var den gang en udpræget søfartsby, mange store sejlskibe hørte hjemme der, og en del af dem havde vinterlejr i havnen, - der var et ejendommeligt liv i Dragør den gang, befolkningen var meget gammeldags, med ejendommelige sæder og skikke, - det og meget andet prægede sig dybt i min erindring. Ligeledes det liv, som rørte sig på sundet, som vrimlede med masser af store og små skibe af alle arter, det var noget, som kunne sætte mit sind og min fantasi i bevægelse, og ligeledes at høre søfolkenes fortællinger om deres oplevelser på søen og i fremmede lande.

I Dragør boede en gammel skibstømrer Fos, han malede skibsbilleder, og trods det at han aldrig havde lært noget i den retning, så var han ret dygtig, - det var en fryd for mig at besøge ham og få lov til at se ham male på sine billeder. Der var også en anden mand, som malede søbilleder, nemlig lods H. Strømberg, han blev mig en trofast ven gennem mange år, til sin død. -

Da jeg fyldte mit 16'de år, blev jeg konfirmeret og kom derefter til at bo hos min onkel Oskar M. i København for at uddanne mig på teknisk skole, jeg boede hos ham en lille tid, men kom derefter til at bo hos min anden onkel, nemlig cigarhandler Wilh. Jørgensen, som havde sin forretning på Østergade 61. Han var gift med min faders søster, han havde megen interesse for kunst, hvorfor han tog sig varmt af mig og hjalp mig på bedste måde.

I 1880 blev jeg færdig med teknisk skole og blev antaget som elev ved Kunstakademiet. Inden jeg begyndte på akademiet, kom jeg ud på en studierejse med fregatten Jylland i tre sommermåneder, - det var daværende udenrigsminister Rosenørn Lehn, som skaffede mig ud på den tur, (ministeren havde lært mig at kende gennem min onkel Jørgensen og havde stor interesse for mig). Rejsen med fregatten blev uhyre interessant, vi kom til England og Madeira og atter til England, og dernæst til Rusland. Jeg malede en masse studier og havde stort udbytte både direkte og indirekte af den tur. Efter denne rejse begyndte jeg på akademiet, i forberedelsesklassen, hos prof. Vermehren. I prof. Vermehren fik jeg en glimrende lærer, han havde den evne at kunne få eleven til at interessere sig for sin opgave og fordybe sig i den. - Efterhånden som jeg avancerede fra den ene klasse til den anden, fik jeg også andre lærere, - de mest fremragende af disse var prof. Roed, desuden prof. Exner, prof. N. Simonsen, prof. Hejnrík Hansen, prof. Jericau og Stejn samt prof. C. Blok.

I 1884 bestod jeg min afgangsprøve fra akademiet, - det var i mange måder en herlig tid, de 4 år på akademiet blandt fornøjelige kammerater (mange af dem blev senere til fremragende kunstnere, der var f.eks. N.V. Dorph, Ring, N.P. Mols, Willumsen, Hammershøj, o.s.v.

Inden jeg afsluttede min uddannelse på akademiet, gjorde jeg bekendtskab med kapt. Næser (gennem min onkel) og ligeledes med Næser's svoger, cand. phil. Wolmer Berling, (jeg var med ham på en meget fornøjelig sejltur med hans lystkutter i de danske farvande), og boede også nogen tid hos ham på Ordruphøj. Kapt. Næser havde megen interesse for min kunst, allerede da jeg var ude med fregatten, sendte han mig en bog "Den dansk norske sømagts historie" ved Tuxen, den som senere fik så stor indflydelse på min kunstretning. Han købte nogle af mine tidligste billeder og betroede mig at male nogle store historiemalerier til spisestuen i hans ejendom på St. Annæ Plads 3.

Medens jeg malede disse store dekorationer, boede jeg hos ham og spiste som oftest ved hans bord, og det blev da bestemt, at jeg skulle blive boende, han overlod mig et lille værelse ved hovedtrappen, mellem stue og 1'ste sal.

I 1885 udstillede jeg første gang på forårsudstillingen, det var et aftenbillede fra Jyllands vestkyst, "Fiskere sætter deres både på land", det blev ikke solgt på udstillingen, og det var svære år for mig dengang, da jeg for en del var henvist til at leve af det, som jeg kunne sælge, eller af at tegne illustrationer til bøger og blade; ganske vist spiste jeg jo af og til hos Næsers eller hos min onkel, men det hjalp alligevel ikke tilstrækkeligt. Sagen var den, at jeg i den tid måtte hjælpe mine forældre. Fader var syg og kunne ikke passe sin gerning. Der gik så nogle år på den måde, og jeg udstillede på forårsudstillingen hvert år og solgte også af og til noget, imidlertid lod Næser indrette to atelierer i baghuset, det mindste overlod han til mig mod en lille husleje eller for billeder, jeg var jo henrykt. Dog viste det sig snart, at atelieret ikke var godt med hensyn til belysningen, idet der var stærk refleks fra forhuset, hvorfor jeg kun kunne benytte det i gråvejrr. Her malede jeg dog mange billeder og måske nogle af mine bedste. Blandt andet malede jeg et af mine mest bekendte billeder "Ombord i fregatten Niels Juel, under kampen ved Helgoland 9'de maj 1864", som jeg var så heldig at sælge til Frederiksborg museet. Ligeledes udførte jeg illustrationerne til den nye udgave af "Den dansk-norske sømagts historie".

Det andet atelier, som Næser lod indrette i sin ejendom, lejede han ud til arkitekturmaleren I. T. Hansen. Denne blev min nabo og gode ven igennem mange år, og da han døde, overtog jeg hans atelier, som var større og bedre, end det jeg hidindtil havde benyttet; her virkede jeg i mange år - til 1916, da flyttede jeg ud til Dragør, hvor jeg havde mine forældres gamle ejendom, hvor jeg lod indrette et godt atelier.

Jeg blev gift 1891, og jeg har i mit ægteskab 3 døtre, den ældste, Anna, er nu ansat som fast vikar ved Københavns kommuneskole, den anden, Hedvig, har en børnehave i København S, og den tredje er ciselør og lærerinde ved "Tegne og Kunstindustriskolen for kvinder" i København.

Min fader døde 1893, og moder 1905.

Indtil dato har jeg udstillet på Charlottenborg hvert år, lige siden jeg udstillede første gang 1885.

Jeg opnåede ikke at blive censurfri før 1925, altså efter 40 års forløb, og efter at udstillingen havde fået en hel ny bestyrelse, jeg kan ikke frigøre mig for den tanke, at jeg har været genstand for en hårdnakket forfølgelse. Det var en lang tid, og jeg var undertiden helt fortvivlet, og jeg tør nok sige, at det havde en hæmmende indflydelse på min virksomhed som kunstner og tjente også til at nedbryde mit helbred. Det var jo så svært at have det tryk over sig at få nogle af billederne kasserede eller anbragt på dårligste plads. Men trods alt opnåede jeg dog at få den Neuhausenske præmie to gange.

Da jeg gik på teknisk skole 1879, henvendte jeg mig til nogle af de daværende marinemalere for at høre deres mening om mine arbejder, og om det kunne nytte at tænke på at blive kunstner. Jeg henvendte mig først til marinemaler prof. Sørensen, men han var syg, og jeg talte kun et par ord med ham, han rådede mig til at gå i malerlære. Dernæst gik jeg til prof. Blache, han rådede mig til det samme og gav mig ellers ingen opmuntring. Derefter gik jeg til marinemaler Neumann, hos ham fik jeg en venlig modtagelse, og han rådede mig til at fortsætte med mine studier og henvende mig til ham, når der var noget, jeg ville høre hans mening om. Han besøgte jeg af og til, når jeg havde noget nyt at vise frem, han var altid elskværdig og hjælpsom med gode råd, det var en hel fest for mig, når jeg besøgte Neumann - ude på Strandvejen, og det var mig en stor sorg, da han døde.

Gennem årene har jeg malet en masse billeder og studier, det er jo særlig søbilleder, og en stor del med emner fra den danske flådes historie, en del af disse var også figurbilleder, for ex. "Ombord i fregatten Niels Juel under kampen ved Helgoland 1864", Frederiksborgmuseet - samt Willemoes på Flådebatteriet under slaget på Rheden 1801, Frederiksborgm. og Willemoes's død, ved Sjællands Odde 1808, også Frederiksborgm. - samt "Flåden forlader havnen for sidste gang, 1807", "Tordenskjolds landgang i Marstrand", "Vessel drikker skål med den svenske kaptajn i Nordsøen", "Admiral Niels Juel, ombord i Christianus Qvintus, under slaget i Køge Bugt", Marineministeriet.

Jeg elskede at male stærkt bevægede, dramatiske scener, men også blide stemningsbilleder fra søen eller kysten. Mine billeder vandt efterhånden megen anerkendelse, og jeg blev stærkt optaget af bestillinger, blandt andet kom jeg til at male en række store billeder til "Det østasiatiske Kompagni" og til etatsråd H. N. Andersen.

I 1903 blev jeg valgt til medlem af bestyrelsen i "Foreningen for national kunst", som jeg stadig er medlem af, jeg udstillede første gang i foreningen 1903, en retrospektiv udstilling, det var interessant at gense en del af de gamle billeder.

I 1883 opholdt jeg mig i Paris i tre måneder sammen med etatsråd Næser og frue, det var en stor oplevelse for mig, jeg tilbragte selvfølgelig det meste af tiden på museerne og på salonen, ved samme lejlighed besøgte jeg London og så nogle af de derværende museer. 1913 besøgte jeg Holland sammen med maleren Overgaard, besøgte museerne i Amsterdam, Haag og Haarlem. - Mine studierejser gik i mange år til Jyllands vestkyst, særlig til Lønstrup, senere nogle gange til den svenske vestkyst ved Marstrand, hvor jeg malede studier til nogle billeder til Torden-skjolds historie.

Men de fleste studier malede jeg i de hjemlige farvande, særlig ved Dragør, hvor jeg i mange år var stærkt optaget af mine historiemalerier.

Gennem mange år har jeg været plaget af sygdom, det er især tyktarmen og mine nerver i forbindelse med svimmelhed, det er til stort besvær for udførelsen af mit arbejde, og der er desværre ikke håb om bedring. Jeg vil dog være glad, når jeg stadig kan få lov til at arbejde, den lykkeligste tid, jeg har, er ved mit malerarbejde.